

DZIEŃ PIĄTY

Droga do Emaus

Czytanie (Ewangelia wg św. Łukasza 24:13-35)

Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?» Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». Zapytał ich: «Cóż takiego?» Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazwszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli».

Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego.

Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?»

W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: «Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi». Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

Czas refleksji

> Co robię, kiedy coś mnie zasmuca? Za kim o tym rozmawiam?

Pomyśl o kilku ostatnich tygodniach.

- > Co lub kto wzbudził we mnie nadzieję?
- > Co lub kto dał mi odczuć radość?

Wyklejanka nadziei

Niech każdy z członków rodziny narysuje przedmiot lub osobę, która stała się dla niego źródłem nadziei. Wytnijcie te rysunki, a następnie naklejcie je na brystolu, tworząc rodzinny Plakat Nadziei. Zawieście ten plakat w widocznym miejscu w waszym domu.

Podchody w poszukiwaniu nadziei

Ta gra przypomina poszukiwanie wielkanocnych jajek w ogrodzie, ale tym razem będziecie chować inne przedmioty.

Jeden z członków rodziny zostanie nominowany na Kustosza Skarbów. Ta osoba będzie musiała ukryć wszystkie skarby. Pozostali członkowie rodziny będą ich szukać.

Zdecydujcie najpierw, gdzie będzie się toczyć gra (w ogrodzie, w jednym pokoju czy też w całym domu?)

Zdecydujcie, czy chcecie wyznaczyć sobie limit czasowy. A może chcecie grać do odnalezienia ostatniego skarbu?

Zdecydujcie, ile przedmiotów chcecie ukryć (5? 100?)

Każdy z graczy (z Kustoszem włącznie!) przekazuje określoną ilość przedmiotów do ukrycia. Zadaniem Kustosza jest ukrycie przedmiotów w określonym czasie, inni gracze nie mogą go wtedy podglądać.

Tematem gry jest nadzieja: możesz więc ukryć rzeczy, które dają nadzieję wam lub innym. Mogą to być jakieś przedmioty, słowa, obrazki... zdecydujcie sami!

Na zakończenie gry, kiedy wszystkie przedmioty zostaną znalezione, wszyscy członkowie rodziny oglądają znalezione skarby i wyjaśniają, dlaczego je wybrali!

Jeśli chcecie się podzielić waszymi przeżyciami z grupą, która przygotowała spotkania w Olindzie, lub jeśli chcesz porozmawiać osobiście z członkami tej ekipy, napisz do nas bezpośrednio lub wyślij krótki film na adres

olindateam@taize.fr

